

А.А. ВАРАВА, канд. екон. наук, доц.
Криворізький національний університет

ЕФЕКТИВНІСТЬ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Функціональний потенціал визначається ресурсами, якими володіє підприємство. Але, з точки зору потенціалу у стратегічному аспекті, слід зазначити, що результативність ресурсів в межах функціонального потенціалу залежить від ефективності управляючої підсистеми.

Виходячи з того, що функціональний потенціал (ФП) є основою забезпечення результативності реалізації відповідних стратегій доцільно при оцінці ефективності стратегічного управління ФП виконувати такі дії: 1) прогнозувати рівень досягнення установлених оціночних показників за кожним напрямом (сферою) діяльності; 2) оптимізувати елементи організаційно-управлінської структури підприємства для узгодженості дій в межах реалізації загальної стратегії для досягнення цілей за пріоритетними функціональними напрямами; 3) моніторинг і аналіз ефективності оціночних показників складових ФП підприємства.

Стратегічне управління функціональним потенціалом підприємства при реалізації планових аспектів є ефективним за умов 100 %-го виконання планів за функціональними сферами. Управляюча підсистема повинна урахувати всі резерви використання складових ФП. Характеристика реалізації функції планування здійснюється на основі оцінки рівня виконання планів за основними функціональними сферами діяльності підприємства, для чого необхідно розрахувати показник рівня результативності досягнення цілей ($Y_{рез}$), %

$$Y_{рез} = \frac{Y_{ф}}{Y_{пл}} \cdot 100\% , \quad (1)$$

де $Y_{ф}$ - фактичний рівень досягнення мети у функціональній сфері діяльності підприємства, од.; $Y_{пл}$ - планове значення мети.

На етапі удосконалення і оптимізації елементів організаційно-управлінської структури слід визначити «слабкі місця» в управлінні окремими функціональними сферами. Важливим завданням для управляючої системи є формування структури інвестицій на підприємстві і інвестиційного забезпечення інноваційної сфери. Тому доцільно створення окремої групи в межах інвестиційного чи фінансового відділів для виконання цих завдань.

На етапі моніторингу і аналізу завданням стратегічного управління є кількісна та якісна оцінка результатів діяльності підприємства. Ефективно поставлений контроль повинен мати стратегічну спрямованість, бути своєчасним і орієнтованим на досягнення оціночних показників ефективності управління. Важливо виділити пріоритетні в сучасних умовах структурні складові ФП, і тим самим визначити склад найбільш важливих функціональних стратегій та їх спрямування.

Інтегральний показник ефективності стратегічного управління функціональним потенціалом ($R_{уфс}$),% можна розрахувати таким чином

$$R_{уфс} = \frac{П_{дос}}{П_{заг}} \cdot 100\% , \quad (2)$$

де $П_{дос}$ - кількість показників ефективності управління функціональними сферами діяльності підприємства, за якими досягнуто встановлені оціночні значення, од.; $П_{заг}$ - загальна кількість контрольованих на підприємстві показників ефективності управління функціональними сферами діяльності, од.

Для забезпечення узгодженості кількісних результатів реалізації управлінських функцій в якісні при оцінюванні ефективності стратегічного управління функціональним потенціалом використовується шкала Харрінгтона. В ній сформовано рівні ефективності управління: високий (Н), середній (М), та низький (L). За цими рівнями сформовано діапазони $R_{уфс}$, що і характеризує ефективність управління.

Доцільно оцінювання загальної ефективності стратегічного управління функціональним потенціалом виконувати для кожної структурної складової ФП підприємства, а в підсумку визначити інтегральний рівень розвитку на стратегічну перспективу всього потенціалу.